

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-reszvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24 sz.

A paradicsomból.

Nyári (megyei arkangyal.) Mars ki a paradicsomból! Czoki!
Csernátoni (Bankó szelleme.) Aussi mit Eng aus'n Paradeisgartl! Hogy mertetek a tudás fájáról enni?!

Comoedia divina.

Fölállsz, kitárva a halottnak csontját,
S vigyorgó foggal tárod a tömegnek:
„Gyilkos!” kiáltod s így fertőzteted meg —
Kit ha megöltek, tied gyilkolták.

Isteni játék: mosni véres foltját
Féhér havában a szerény jelesnek —
Ki hogy ha fölkel s mondja: Védjete meg! —
Comédiának védőid csúfolják.

Holtat idézve máskor én is láték,
Midőn a sír kapuján döng a végzet
S kiszáll a holt — de az szomorújáték —

Ám mást tevé! Holtadat idézed,
Hogy rút comédjád sikerét kívázza:
Valóban — ez comoedia divina!

B. J.

Hadi törvénszéki ítélet.

Szilágyi Virgil, *Latinovics* Vincze, *Károlyi* Ede gr., *Szalay* Sándor és *Joaneszku* Lázár egykori balfiak az egyesült baloldalnak Horváth Boldizsár becsülete elleni hadjáratában az Irányi-Tisza-portyázás alkalmával, a közös seregtől külön szakadva, azzal együtt meg nem retiráltak, sőt oly becsületérzést és meggyőződési hűséget tanusítottak, mely a baloldali hadsereg szellemével és intézvényeivel homlokegyenest ellenkezik.

Mindezeknél fogva a baloldali hadi-törvények értelmében perbe fogatván, ezek §-ába ütköző igazságszeretet, becsületérzés és engedetlenség bűnének elkövetésében vétkesekül találtatván, az alulírott hadi bíróság par ordre du moufti összeült s ítélte mint következők:

ITÉLTETETT:

Szilágyi Virgil, *Latinovics* Vincze, *Károlyi* Ede gr., *Szalay* Sándor és *Joaneszku* Lázár balfiak, mint meggyőződésükhöz hű férfiak, továbbá el nem türetvén a baloldal hadseregében, hol csupán a vak engedelmesség s a muftik csalhatlanságába helyezett bizalom tarthatja fenn az illetőket, a hadi törvények I. és II. §-ai ellen vétvén, baloldali pártjelvényeiktől in contumaciam megfosztatnak és a baloldal hóhérjának Czérna Bankó Tóni kezére bízotván — általa ünnepélyesen kivégeztetnek mások rettentő példájára, okosak okulására.

Kelt a baloldal keletkezének 4-ik évében.

A hadbíróság tagjai:

Tisza-Ghyeczy, m. p., főmuftik. *Jókai Mór*, m. p.,) kirchenlichtek.
Nyáry Pál, m. p., mufti-helyettes. *Várady Gábor*, m. p.,)
Moesáry Lajos, m. p., almufti.

Láttam és végrehajtottam:
Czérna Bankó Tóni, m. p. fizetéses párthóhér.

Scena Coenae in Refectorio P. P. Servitarum.

P. GUARDIANUS. Dilectissimi fratres! Ecce jus collyricum, tehát együnk.

CLERICUS (az asztal végén). Reverendissime domine! Ugyan micsoda jog az a „jus collyricum“, melyet itt mindennap ebéd alatt emlegetnek?

P. GUARDIANUS. Heu mihi, quantus es asinus! Jus collyricum non est jus, sed jus! Az az nem jog, hanem leves, — téisztás leves, no!

P. MACARIUS. Nojszen szép jog az az expropriatio! Annak iszszuk mi meg a levét!

P. DAMASCUS. Pater Basilius, azt a fekete retket kérném, istum retcum nigrum.

P. IVO. Quid sum miser tunc dicturus, ha kiteszik innen szűrüm nostrum?

P. CAJETANUS. Nem a szűrünket, atyámfia, hanem a reverendákat. Ego in monasterium apáczárum eo et apáczo fio.

P. GUARDIANUS (félre.) Dicit aliquid . . . mond valamit.

P. IVO (folytatva.) Quem patronum rogaturus . . . micsoda patronatust arrogáljunk ilyen körülményeknek közepette? . . . P. ROCHUS, azt a boros ampullát kérném, quia nunc est bibendum. . . .

CHORUS. Nunc pede libero pulsanda tellus. (Csöndesen bokáznak a székek alatt.)

P. GUARDIANUS. Oh tempora! Századokon át laktunk e helyen . . . per multa saecula saeculorum . . .

P. URBANUS. És most? . . . solvet secla in favilla. . . .

P. GUARDIANUS. Solvet secla cum vasvilla magistratus pestiensis.

P. CAJETANUS. Fieri non potest . . . Lehetetlen hogy innen expelláljanak. Servitam expellas furca, tamen usque recurret.

P. GUARDIANUS. Ér is valamit ha recurrálunk — hisz ide kaszárnyát akarnak ültetni, vagy promenadot építeni, vagy más efféle bérházakat rakni, vagy mi az . . . oah!

P. URBANUS. Hiszen csak építenének kaszárnyát! Bizonyosan találkoznék itt is valami derék capharnaumi capitaneus primae classis. . . .

P. GUARDIANUS. Ha, ha, ha! R'sum teneatis, patres! Pest és Capharnaum annyi, mint Makó és Hierosolyma!

P. BENEDICTUS. Maledictum sit nomen meum, quod Benedictus est.

P. VITALIS. Nomen tuum Benedictum, non Benedictus quia „nomen“ generis neutr. . . .

P. BENEDICTUS. Teneas os tuum, fogd be a szádat! Etsi Vitalis es, mihi tamen Mortalis es!

P. GUARDIANUS. Silentium, pszt! Quale spectaculum faciunt isti nebulones! Nunc adhuc in monasterio estis, non in caserna militaria. Si vis clamare, tace!

P. URBANUS. Szegény puellae masamodiae odalenn et flores florificantes! . . . atri sunt oppressae luctu, gyászt öltének afölötti félelmökben, hogy itt kaszárnyát találnak építeni . . . casernam reperiunt

condere. És ők a lajdinant urakat ki nem állhadják! Nem kell nekik katona!

P. GUARDIANUS. Tehát azért . . . mert hát mi is sumus milites, ecclesiae militantis membra. . . .

P. PAPHNUCIUS. Dissecta membra!

P. URBANUS. Ista puellae masamodiae symbola sunt fidelitatis, és mi, kik most háziuraik vagyunk és pedig in partibus fidelium, házunk elvesztése után csak in partibus infidelium lehetünk azok.

P. CAJETANUS. Hát ki kell innen mennünk? . . . Éa proprio motu bizony nem megyek, mehercle, a Herkopáternek sem!

P. GUARDIANUS. Nem is proprio, hanem „exproprio“ motu fogunk innen kísétálni.

P. VITALIS. Barbarismus horribilis!

P. BENEDICTUS. Tu nunquam P. Vitalis, semper P. Fatalis fuisti et si os tenere seu Maulum haltare nolis, „Deus nec ita“ . . . isten ugyse . . . docebo te in keztyűnibus dudare!

P. VITALIS. Vae mihi!

P. GUARDIANUS. P. Benedictus rectum habet, sine latinitate culinaria omnes éhen halunk. Azonban addig is üzzük el az atra curát, mely post equite sedet, legyen mottónk Horátius e szép mondata: „Semper fidelis fidelis“ — nur alleweil fidel! — és énekeljünk mint a zsidók Bábel vizei mellett: (énekel)

*Zöldellik a zsalugáter,
Mögötte alszik a páter,
Magistratus: istenostor . . .
Dülöngözik a koloster.*

Miserere! (Chorus.)

*Jászberényi földindulás!
Segíts rajtunk, szent Mikulás;
Nyakunkon dul az expropri—
Átió mint Patkó Sobri.*

Miserere! (Chorus.)

*Itt kell hagynunk a kolostort.
Nem látunk itt több boros tort,
Nem tudsz semmit, Török János,
Elátkoz a guardianus.*

Miserere! (Chorus.)

Rakovecckyhez.

„Mindent vesztettünk!“ — mondád Rakoveccky Hijános?
S hát nem gondolsz-é úri magadra, dicső?
Ámde mi tudjuk jól, s magad is tudod: — óh ne tagadd csak! —
Mig te lehelsz és élsz, veszve a nagy haza nincs.

Piszkafa.

Immunitással.

Irányi. Ön az, a ki Bösözörményit halálra kinezá!

Pótló cikkek

az országgyűlési házszabályokhoz.

6743 §. A szabad szólás és mentelmi jog fentartatik, mindazáltal következő korlátozással:

a) Az *istenkáromlás*, valamint az „adta“ „teremtette“ szókkal szitkozódás csak suttogó hangon engedtetik meg. Fenszóval káromkodókat az elnök rendreutasít; ismétlés esetében visszaszidja.

b) Képviselőtársat *gazembernek* nyilvánítani nem szabad. „Hazaárulónak“ igen, s ez esetben a nyilatkozat napirendre tűzetik, hogy a „hazaárulási“ cím jogossága felett vitatkozni lehessen.

c) Az elnököt és képviselőket de még csak ministert is, nem nemes származásu arczon köpni illetlen. Ki ezt teszi, köteles saját zsebkezdőjével letörlni. Ha zsebkezdője nincs, szomszédját, az immunitás védelme alatt, ellophatja.

d) Átalában verekedni nem szabad. Concret esetben azonban a győztes félnek lesz igazsága. F. célra, miután a divalos öltözethez kard nem illik, kiki botot vihet magával.

Indítványozza *Tisza Kálmán*,
hogy jövőben legyen mire hivatkozni.

General Granicsároovics levele General Reactionarszkyhoz.

Herr Collega! Schon gehört? Lese soeben Bartwuchs für ganze k. k. Armee. Unerhört! Auch diese honfets und andrássy's durchgesetzt — vermüthe. Heute Bart, morgen Schnabel wachsen lassen... Collega verstehen? Ist das Taktik, ist das Strategie? Vollbart soll Scharte Königgrätz auswetzen? Lächerbar! Kuhn revolutionärrischer Freimaurer, Neuerer, leibhaftiger Teufel. Hat immer Carbonariblut in Adern gehabt. Wird schönes Bild sein — das da! Ein Bart kurz, anderer lang, Spitzbart, Vollbart, Henriquate, Napoleon, Richelieu oder gar — Kossutbart, Rebellenbart! Weit gekommen mit Constitution! Wo Mannszucht, Disziplin, Corpsgeist, wenn Bart wachsen kann wie will? Wo höherer Zweck der Armee? Schöne Zeiten, wo Reiter hat haben müssen Bart, Fussvolk aber keinen, militärische Ordnung und Strenge selbst in naturalibus. Jetzt nichts mehr wixen und alles wachsen lassen. Adieu, gut dass Collega schon in Pension. Komme nächste Woche nach Gratz. Ihr

Granicsároovics
k. k. General a. D.

Immunitás nélkül.

— Micsa! Még azt meri ön mondani, hogy én hazudom? Nesze!

A többség.

A többség mi vagyunk. Vagy nem szólnak-e mi többet?

Itt van a szó-többség, itt van a szó özöne.

A többség mi vagyunk: mert egy párt van csak amottan;

Itt meg a hány ember, annyi meg annyi a párt.

A többség mi vagyunk: hiszen ott csak is egy akarat van;

Itt akarat — sokaság, mert kiki mást akar itt.

A többség mi vagyunk: ott nincs több, egy a vezérfő;

Itt meg a hány fej van, annyi a fővezető.

A többség mi vagyunk: mert legtöbbször mi ígérünk,
És Finnland ha kevés, hát fel a holdba megyünk.

(Hova is szerencsés utat kíván a)

Piszkafa.

Ez is interpelláció!

BOBORY. T. ház, én azt kívánom, hogy a ház oda utasítsa a miniszteriumot, miszerint minél előbb kimerítő javaslatot terjeszsen elé a képviselők immunitásáról. (Zaj, nevetés.)

MADARÁSZ (odasug.) Incompatibilitásáról

BOBORY. Azaz hogy nem immunitásáról, hanem incommunitásáról (Kaczagás, kiáltások: „Incompatibilitás“) . . . akarom mondani incapabilitásáról; (Kacza) miután éppen ezen incomprensibilitás az, (Hahota, a háznak nevéttében vaczog a teteje)

IRÁNYI (odasug.) Incompatibilitás

BOBORY. 'sz azt mondtam én is, hogy a képviselők incommensurabilitásáról (örületes röhögés) terjeszsen elé javaslatot, minthogy éppen ezen incompabilitás az (a ház lelkendezve bukálcsol a padokban) . . . én nem tudom, mit nevet a t. ház, miután az egész világ tudja, hogy a képviselőségnek conditio sine qua non-ja az általam sürgetett incombustibilitás (Kiáltások: „Incorrigibilitás!“) . . . Engem hiába akarnak összezavarni, én megállok a képviselők incontinuitása mellett....

SIMONYI. Ül le már, no!

BOBORY. Ha nem akarnak meghallgatni, ezennel tiltakozom és leülök, fönntartván mindazonáltal, hogy parlamentarice egészséges háznak incomp: tib....

A SZÉLSŐ BAL. Éljen, éljen, végre mégis csak eltalálja....

BOBORY. incompatib.... uláris physiognomiával kell birnia. (A ház nevéttében megpukkad, holnap lesz a temetése.)

(Már most azután azt merje valaki mondani, hogy Bobory nem tudja, mit akar.)

A baloldal.

A baloldal izeg-mozog,
Vészt kiált, zajt üt, panaszt ad,
És ezerszer is szavaztat:
Hogy gátolja meg a jobbot, —
Hátra tolja a reformot.

Az idő pénz, s lopja a bal,
Hatszáz forint minden óra;
De a tárczakeresésnél,
Ezt nem veszik fontolóra
Hogy a bal a czélját érje:
V a k ü l j magyar, f i z e s s érte.

Azaz hogy a balságiak
Nem ellenzik a reformot, —
Hanem előbb ők építnek,
A népek egy k a k a s tornyot:
Mely mint Sienes pyramissa,
Tükrözi a népet vissza.

Ah, az „Óh nép“, az itt minden,
A nép válla Jákoblétra,
Honhazafi demokrata,
E gyöngy-úton jut babérra.
Csiga-rák-balpolitika,
A reformok legjobbika.

Patay is botellenes,
De másképp is reformbarát,
A n a p i d i j emelése
Fúrja szélső baloldalát,
Az öt forint duflázva jó,
Ha keves a borraival.

Dupla lénung kuruczfogás,
Kapós lehet a szélbálnak,
Csiky, a jobb ellen, védi,
De hallgatni nem akarnak,
S mert nem állhat itt hiába,
A bajúszját reformálja.

A mostoha hazafiak,
Kikben hül a magyar jellem,
Cassandrának, lamentálnak
Honvesztők, a mentők ellen; —
H a v e s z t e n i nincs mit többé,
M i t á r u l n a k hát örökké?!

Ártatlan beszélgetés.

Borsszem Jankó (dúdolva):

Ha kell centralizálnyi,
Ha kell centrifugálnyi
Tud Dániel Irányi.

Csak megmondja nékie
Torinóból jött ige
Mit kell cselekednie.

Józan Pál. Mit dúdolsz a köpenyforgatóról, ki
48-ban centralizált, most meg municipálsdit játszik?

B. Jankó. Sohse fordított köpenyet ez ami jó
Irányink. Annyi esze sincsen.

Józan Pál. Hát mit csinált?

B. Jankó. Békésen elhordta azt a gallért, amit
a nyakába varrtak. Hajdan a snájderje Debreczenben la-
kott, most Turinban, ez az egész különbség.

A békésgyulai temetőcsőz Rákóczy János levele a pestmegyei szabadság eszéréhez Ngos Rákóczy János urhoz.

Nasságos rokony!
Felyödelmi ivadéktársom!

Jaó esött az lölkömnék, hogy kitudódzott, hogy
hát mink kik is vagyunk vaótaképpen. Az kigyeemed
demokrata hitvallomásábúl azt aóvastam ki, hogy er-
déli felyedelóm vaót a mű közös eószünk.

Az igaz, hogy alyig van egyebem ennél az felyö-
delmi véremnél a ki az ereimben folik, meg a
felyedelmi tagjaimnál, a kiket víkony gúnya takar-
gat; de hát oda se neki! — mert hát én nekóm csak
kendre keó főpillantanom, nasságos rokony, hogy
semmi egyeb kívánságom ne támadjon.

Hallom hogy kend ott van az vármögyénél, azt
örzi; azt meg tudja kigyeemed, hogy én is temetőcsőz
vagyok itt Gyulán.

Hát csak ennyibül ohalytottam megósmérkedni
kigyeemeddel és kívánom az istentül, hogy mentül
tovább szógálja a szent honyhazát mint igaz démo-
krata; mert mentül énkább demokrata az embör, antul
jobban menti meg az magyar országot.

Ángyomaszszonyt, ha van, tisztelve, csolkolva
maradtam

igaz demokrata attyafia és felyödelmi
ivadékfelese

Rákóczy János

helbeli temetőcsőz. +

B. Gyulán, junius 28.

Törött bors.

Clericalia.

II.

Magas kétségbeesés.

Jaj, oh jaj! a szent-egyházat
Fenyegeti nagy veszély,
Ki hinné, már a „csalánpap“
Maga — per „nőink“ beszél!

A „Magyar Állam“ a Ronge templomában.

Benne sokat forgott s most festi csalános a „Horgonyt“.

Ismeritek törökök — jól a debardörököt!

„Rongét hallani itt, hol máskor ugornak a villik:

Mily botrányos eset — bűnbemerült Buda-Pest!

Oh hogy a máglyának kialudt már szent tüze, lángja

Hány istentagadó van ma — *piríteni* való!“

Szent szójáték.

A *dogmát* magyarul „*dögmájnak*“ mondja Csalánfi
Szent májas tereád nincs anathéma tehát?

Thinbál.

A két lámpás.

B. J. Bizony kár a szemét rontani Excellentiádnak azzal a lámpással; itt hozom a *régit*, ez jobban világít. Aztán meg nem is kell hozzá *pápaszem*.

APRÓ HIREK.

□ **A „Hazánk“** megszűnvn, egy sereg számár kenyér nélkül maradt, — a mennyiben a *töviseket* ezen-túl hiába keresi.

* * *

≡ **P. Szathmáry Károly** fölfedezi, hogy ha az embernek nincs rendelkezésre álló lapja, akkor nem választják be az akadémiába.

* * *

▽ **A politikai küzdelem** nemcsak hogy a legjobb erőket elvonja a műsáktól, de egyébként is árt a szépirodalomnak. P. Szathmáry Károlytól novella jelen meg a „Fővárosi Lapok“-ban, a mi bizonyára meg nem történik, ha a politikai küzdelmek közt nem múlik ki a „Hazánk“.

* * *

△ **Moritz Jókai**-tól egy cikk jelent meg a „Neuer freier Lloyd“-ban, melyben — a „Hon“ fordítása szerint — inti a jobboldalt, hogy ne háborgassa minduntalan az alvó Bösztörményit. E cikk folytán Horváth Boldizsár levelet irt Irányi Dánielnek, melyben bocsánatot kér tőle azért, hogy őt Bösztörményi gyilkosának nevezte.

* * *

× **Vigyázatlanág.** A napokban egyik barátunk a Dunaparton sétálva egy síró fiúra akadt, ki szülői felügyelet nélkül révedezett a part közelében. Kérdezősködésére azt felelte, hogy *Jenőnek* hívják és hogy apja *vezérelte* nélkül az utcára menvén eltévedt; különben zsebében egy képviselői mandatumot találtak, melynek segítségével sikerült szegényt vigyázatlan atyjának visszaadni.

* * *

○ **A baloldali körben** a napokban azon kérdést fogják tárgyalni, hogy azok, kik a vezérek engedelmé nélkül a buffetbe mennek, megmaradhatnak-e a párt kebelében vagy ki-kül-e lépniök úgy mint azoknak, kik a teremben maradnak, mikor a vezérek a buffetbe mennek?

* * *

△ **Csernátóni** Hollánt interpellálta, hogy a belgák elleni pöre be van-e már fejezve? E kérdést igen természetesnek találjuk, mert Csernátóni pör ei is mind befejeztettek.

* * *

+ **Szomjas Józsefet** Tiszalökön megválasztották baloldali követnek. Csak azért sem csinálunk viczet belőle Están bácsira.

A szerkesztő postája.

Ráspoly. A vizzonttalálkozásig! De valjon — ruzsáját itthon hagyja ön? — **Reszelő.** Szép demokra ön, ha a „Ludas-Matyiba“ dolgozgató szélsőbalog létre Pista bácsit megvicczóni szintén kedve szottyan, még pedig mily esetlenül! Ajánljuk magunkat tovább szives részvétlenségébe. — **K-ti J-f.** Mintán ugyanakkor rendes munkaársunktól ugyan e themával foglalkozó dolgozatot vettünk (ha emlékszik a „me árdi vásárra“) az ön küldeményét félre tettük. Minlamellett várjuk, hogy máskor is bekopogtasson ön nálunk. — **Anch'io.** A mai postával levelet indítottunk. Folytassa. — **Eger.** „Fordíts Samu.“ Semmire sem fordíthatuk. — **P. J. Héviz.** Vettük a műmellékletet s csak azon föltevésén csodálkozunk, hogy mi e csárdai stylust nem ismerjük. An a lap szerkesztője is azon honi fajhoz tartozik, mely, ha már mindentől kikopott, beáll írónak. Egyébként szives köszönet a részvétért. — **B. Budán.** Nem válik be még. Ebbe is bele kell törödni. — **T. B. Fehérvárt.** Detto. — **Gyomos vármegyének** nem lettük helyét. — **P. Zer.** Nem értjük. — **B. J. IV.** g y m n. t a n u l ó. Megvetni nem vetjük meg, de megnevetni sem nevetjük meg. — **Országgyűlési acustica.** E themára a feledés sík-tsége borult; vizshangot nem fog kelteni. — **Keeskemétre L. J.** Hol késik a mutatványszám? — **Jókai Mór** „terézvárosi expeditiójáról“ még csak ezután lehet szó. — **Mátyás király itélete** a Bösztörményi pörben édekes részleteket tartalmaz és sok helyütt igazán eredeti észjárásról tanuskodik; terjedelmessége miatt azonban nem közölhető. Azon egy körülmény mindenesetre említ s re méltó, hogy Irányi D., a „szabadsághős“, 49-ben a zsidók ellen izgatott, csak hogy a pugrisoknak megtessék De hisz ilyenek ők mind. — **T. P. M. Pest.** Ön a következő sorokat sziveskedik hozzánk intézni: „T. cz. szerkesztő úr! Reményilem, hogy a mokráknak utóbbi magukvele a képviselő házban, kigyógyította önt azon hamis hitből, hogy a mokrákat mézes kalácsal meg lehessen szelidíteni. Az én alapos meggyőződéseim mindig az volt, s az marad, hogy a mokrát, mint a prédából elő farkast is — szelidséggel meg nem szelidíthetni, hogy itt ferrum et ignis sanant, hogy itt nem bársonykefe, hanem lóvakaró kell. Ezek nem elámítottak, hanem ámitók, kik egy világrészt vérbe lángba borítának, csak hogy nehány csárdában ők lehessenek a legények. Ezek ellenében a bunkóbot a legillőbb s legczélszerűbb fegyver, nehogy a vesztséget többekbe is beójtsák, mint február óta Irányi és Ludvigh hős hazánkiai teszik. Azért ajánlom az idezárt verszetet a „Borsszem Jankóba.“ Pesten, 1861, június 28-ikán.“ Engedje meg ön, hogy megfordítva, a magánsorokat tegyük közzé s hogy a nyilvánosságra szánt verszetet tegyük félre. Isokrátest jól fizették, hogy beszéljen; Demosthenest meg jobban fizették, hogy hallgasson. — **B. S. Déda.** Önnek igaza van: difficile est satyram non scribere. Köszönet! Folytassa. — **K. S. Kml.** Ön az ellenkezőről győződött meg mintek, t. i. némelykor még is csak néhéz — satyram scribere. —

Kiadói üzenetek.

Vlassek lelkész úrnak *M. Szt. János.* A naptár árát méltóztassék a legközelebbi előfizetésnél beszámítani. — *Jaeger* úrnak *Rohics.* Az előfizetés lejárt, kérünk szives megújítást; az albumot elküldtük utánvét mellett. — *Rákossy* Nándor úrnak *Szeged.* A mult évi számokkal már nem szolgálhatunk; ajánljuk helyettök „Borsszem Jankó albumát“, mely mind az arcképeket tartalmazza.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: *Klic Károly.*